

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XXIII: Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΥ.

*Hylium B. omis
Synyruai
I. ap. Heli
na.*

Ιάζω εν Αδωνιν, ἀπώλωτο καλὸς
Αδωνις.

Ωλωτο καλὸς Αδωνις, ἐπαιάζουσι
ἔρωτες.

Μικέλι παρφυρέοις ἐνὶ Φάρεσι Κύπρι
κάθωδε.

Εγχεο δειλαία κναυσοδέ, ἢ πλατάπισον
Στήθια, ἢ λέγε πᾶσιν, ἀπώλωτο καλὸς Αδωνις.

Διάζω εν Αδωνιν, ἐπαιάζουδων ἔρωτες.
Κῆτι καλὸς Αδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρόν ὀδόντι
Αδνκῶ λυκόν ὀδόντι τυπίσ, ἢ κύπριον ἀνιᾶ,
Λεπτόν ἀπ' φύχων, εἰ δ' ὀι μέλαν εἴβεται αἶμα
Χιονέας κατὰ θρακός, ὡς ὀφύσι δ' ὀμματα νῆκῆ,
καὶ εἰ ῥόδον φέρει τῷ χεῖλει, ἀμφὶ Λετίνω
θνασκει, εἰ εἰ φίλημα, εἰ μήποτε Κύπρις ἀφίσει,
Κύπριον μὲν εἰ φίλημα εἰ οὐ ζῶντι ἀρέσκει.
Αλλ' οὐκ εἶδεν Αδωνις ὀμιν θνάσκοντ' ἐφίλασιν.

Διάζω εν Αδωνιν, ἐπαιάζουδων ἔρωτες.
ἄχριον ἄχριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρόν Αδωνις.
Μεξορον δ' ἄ κυθέρεια φέρει πτὶ κάρδον ἔλκῃ.
Κῆνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνθη ἀρύσαντο,
καὶ νύμφαι κλαύουδων Ορειάδες, ἄδ' Αφοδίτα,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Λοσκμενά πλοκαμίδας ἀνά θρομοὺς ἀλάλητη
 Πενθαλία, νύπλεκρς, ἀσάνδαλος. αὐτὴ βωτοινιν,
 Ερχμερίαν τέροντι, ἢ ἰδρὸν αἶμα εὐρέπιτη.
 Ὄξυ δὲ κωκύουσα δ' ἄγγεα μακρὰ φορέτω
 Λαύελον βόωσθε πῶσιν, ἔπειτὰ καλεῦσα.
 Ἀμφὶ δὲ μιν μέλαινα αἶμα πρὸς ἄμφαλὸν ἠρωῆρ.
 Στάθια δ' ἔκ μηρῶν φοινιάσσο. οἱ δ' ἔπομαζοὶ
 Χιόνεοι εἰς πάροιθεν Ἀσώνιδι προφύρουρ.
 αἰ αἰ τὰν κοθήρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
 Ὡλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. βρωλεσιν ἰδρὸν εἶδος.
 Κύπειδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκον Ἀσώνις.
 Κάτθανε δ' ἄμορφά βυ Ἀσώνιδι κύπειδι, αἰ αἰ.
 Ὄρεα πάντα λέγουσι καὶ αἰ δρύιδν, αἰ τὸν Ἀσώνιν.
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσιν τὰ πένθια τὰς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀσώνιν ἐν οὖρεσι δεκρύνοντι.
 Ἀνθία δ' ἔξ ὀδύνας ἐρυθραίνετι. ἀ δὲ κοθήρη
 Πάντας ἀνὰ κναμῶς ἔτι ἀνὰ πτόλιν οἰκζὸν αἰεῖσει.
 Αἰ αἰ τὰν κοθήρειαν, ἀπώλθο καλὸς Ἀσώνις.
 Ἀχὼ δ' αὐτεβόασιν, ἀπώλθο καλὸς Ἀσώνις.
 Κύπειδος ἀνὸν ἔρωτά τις οὐκ ἔκλαυσιν ἄν, αἰ αἰ.
 Ὄξυ δὲν, ὡς ἐνόησιν Ἀσώνιδος ἄχερον ἔλκος,
 Ὄξυ δὲ φοῖνιον αἶμα μαραινομενὸν περὶ μηρῶ,
 Πάχας ἀμπετάσθε κινύσσο, μείνον Ἀσώνι
 Δύωσόμε, μένον Ἀσώνι πανύσταρον ὡς σικιχίω,
 Ὄξυ περὶ πύξω, καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω.

Εἴθε

Εἴθε πρὸν μὲν
 Τεσσάρων με
 ἄλλοι δὲ ἄλλοι
 Πρῶτα τὸν
 ἐκ δὲ τῶν
 Ὄξυ δὲ τὸν
 πρὸν μὲν
 καὶ τῶν
 Ζῶν καὶ
 Λαύελον
 Προφύρουρ
 εἰμί δ' ἔγω
 καὶ κλαῦσι
 Οὐλοῦσιν
 Χεῖρα δ' ἄ
 Σὺ δ' αἶμα
 Καλὸν ἄν
 Ὄξυ δὲ τὸν
 Αἰ αἰ τὸν
 Δακρῶν δὲ
 Αἶμα χεῖρα
 Αἶμα πρὸν
 ἄλλοι δὲ
 καὶ τὸν
 καὶ τὸν

Εγχεο τυλθὸν ἄλωσι, θ' αὐτὸν ὑμᾶσιν με φίλασον.
 Τοσοῦτόν με φίλασον, ὅσον ζῶσι θ' Φίλαμα.
 Ληξι ἀπ' ἰουχῆσ' ἐσ' ἐμὸν σῶμα, κείσ' ἐμὸν ἢ πῆ
 Πνεῦμα τεδὸν φεύσει, θ' ἢ σὺ γλοκὺ φίλῃ ἀμέλξωκα
 Εκ δὲ πῶσ' ἐρωτα. Φίλαμα δὲ ἔστ' Φολάξω
 Ως αὐτὸν ἐν ἄλωσι, ἐπὶ σὺ με λύσσορε φεύγῃς.
 Φεύγῃς μακρὸν ἄσωνι, θ' ἔρχαι εἰς ἀχέροντα.
 Καὶ σὺ γνὸν βασιλῆα θ' ἄχριον. ἂ λέ τάλαινα
 Ζῶα. ἢ θεὸς ἐμμί ἢ οὐδ' ὄναμαί σε διώκιν.
 λαμβανε Περσιφῶνα ἐν ἐμὸν πῶσιν. ἐσὶ θ' ἄοτᾶ
 Πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. θ' λέ πάγμαλον, ἐσέ ἢ ἄρη.
 Εἰμί δ' ἐγὼ πανώπτημος, ἔχω δ' ἀκόνεσον αὐίλω.
 Καὶ κλαίω ἐν ἄσωνι, ὁμοιθάνε, θ' σὶ φοβέυμαι.
 Θναίσκες ὡς ἰπὸν ἄδατε, πόθος δ' ἐμοι ὡς ὄν ῥ' ἐπῆ.
 Χήρη δ' ἀκυθέραια, κενὸι δ' ἀνά σῶματ' ἐρωτες.
 Σοὶ δ' ἄμα κέ σὸς ὄλωλε. τί θ' ῥ' ῥημηρέ κνωλησ
 Καλὸς ἐὼν ρασούρῃν ἔμεινας θηροὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὄλοφύρα ἰοκὺ πρὶσ ἐπικαίλοισιν ἐρωτες,
 Αἰτ' αἰ τὰν κυθέραιαν, ἀπώλω καλὸς ἄσωνις.
 Δακρυον ἀπαφίη τῶσον ἐγχεί, ὄσον ἄλωσις
 Αἷμα χέει. τὰ δ' ἐπάντα κτὶ χθονὶ γίγνετ' ἄνθη,
 Αἷμα ῥόδον τίκτηι. τὰ δὲ σάκρυα τὰν αἰεμιόνα.
 Διὰ ζω ἐν ἄσωνι ἀπώλω καλὸς ἄσωνις.
 Μικέτ' ἐνὶ θρυμοῖσι ἐν ἀνέρα μύρεο κύπρι.
 Ἐσ' ἀγαθὰ σιβάς, ἐστὶν ἄλωσι δὲ σιβάς ἐρίμα

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Λέκτρον ἔχει κοθέραια θ' σὸν θ' δ' ἐ νεκρὸς ἄσωνις,
 καὶ νέκεις ὦν καλὸς ἔστι, καλὸς νέκεις οἶα καθύσων,
 κάτθεο κ' μαλακοῖσ' ἐνὶ φάρεσίν οἱ ἐνιαυτῶν
 τοῖσ' μετὰ σεῦ ἀνά νύκτα θ' ἰδρὸν ὑπνον ἐμόχθει,
 Παγχρυσὸν κλιτῆει, πῶθει θ' συγγνὸν ἄσωνι.
 Βάλλε δ' ἐνὶ σφάροισι θ' ἄνθει πάλυτα β' ἄουθ' ἄ,
 ὦσ' τῆνος τέθνακε, κ' ἄνθει πᾶντ' ἐμαράνθη.
 Ραῖνε δ' ἐ μιν μύροισιν ἀλείψασι, ραῖνε μύροισιν,
 Ὀλλύθω μύρα πάντα, θ' σὸν μύρον ὦλετ' ἄσωνις,
 Κέκλιται ἄβρος ἄσωνις ἐν εἵμασι τερψυρέοισιν.
 Ἀμφὶ δ' ἐ μιν κλαίοντες ἀνασπανάχσιν ἔρωτες,
 Κεράμῃοι χεῖρας ἐπ' ἄσωνιδι, χ' ὦ μὴ οἰσῶσ,
 Ὅς δ' ἴδθ' τόξον ἔβαν, ὅς δ' εὐ πῆδρον ἄγε φάρεβλιν,
 Χ' ὦ μὴ ἔλυσε πέδιλον ἄσωνιδος, ὅς δ' ἐ λείβησι
 χρυστεῖοις φορέκων ὑδωρ, ὃ δ' ἐ μκρία λούει.
 Ὅς δ' ὀπιθεν πῆδρῶπιον ἀναψύχει θ' ἄσωνιν.
 Αὐτὰν τὰν Κυθήραν ἐπακίλῃσιν ἔρωτες,
 Εσβεσε λαμπρὰ πᾶσιν ἴδθ' φλιαῖσ' Ἰμωαῖος,
 καὶ σέφος ἔξεπέτασε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὑμᾶν.
 Ἰμᾶν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλθ' ἀδετα αἰ αἰ,
 Αἰ αἰ θ' θ' ἄσωνιν, ἐπ' ὠλέον αἰ ὑμερίορον.
 αἰ χεῖρ' ἐβ' κλαίοντι θ' ἠέα τῶ Κινύραο,
 Ὀλθο καλὸς ἄσωνις ἐν ἀχλήσιν λέγισσι.
 αὐτὰ δ' ὄξυ λέγνῃ π' λυὺ ὠλέον ἢ τῷ Διῶνα,
 καὶ μοῖρα θ' ἄσωνιν ἀνακλαίονσιν ἄσωνιν

ΚΑΙ ΜΙΝ ΠΕΡΙΕΙ
 ΕΥ ΜΑΝ ΚΑΙ ΕΒΕΛ
 ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΘ
 ΑΠ ΤΩ ΑΛΙΝ Κ

ΒΟ

ΑΡΧΑΪΚΩΣ ΟΜΙΛ
 ΜΙΝ ΤΕ ΜΕΝ ΚΑΙ
 ΟΙΑ ΕΛΕΠΕΣ; ΟΡ
 ΩΣ ΕΥΦΡΟΝ ΛΑΛ
 ΩΣ ΜΑΛΑΚΟΝ Θ
 ΧΕΙΛΕΑΙ ΠΙΝΟΤΕ
 ΚΑΙ ΚΑΚΟΝ ΕΞΕΙ
 ΤΟΙΟΥΤΕ ΜΟΘΙΣ
 ΗΜΕΡ ΤΑΣ ΚΕΦ
 ΧΑΙΛΕΤ ΜΟΘΙΣ
 ΚΑΙ ΤΗ ΤΩ ΜΟΦ

Καί μιν ἐπαείδω, ὁ δὲ σφιν οὐκ ἐπακούει.
 οὐ μὲν οὐκ ἐθέλει κώρη δέ μιν οὐκ ἀπλνει.
 Λῆγ· γόων κυθήρα, ῥοή μύρον ἴχθεο κώμων. (σα.
 Δῖσε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔρσ ἀλλο δακρῦ

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ, ΕΙ *Ἰδύλλιον ΧΧ. ῥ. 115.*
πρὸς Ἡευσίαν.
 Λύχλιον κδ.

Ἰνίκα μ' ἐέλαξε θελοντά μιν ἀδῦ
 Οὐλάσσει.
 Καί μ' ἰδικόρρη μείσσει τά λ' ἔννεπεν.
 ἔρσ ἀπ' ἐμοῖο
 Βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κίσει τά
 λαυ, οὐ με μάθηκα

Αγροίκωσ Οὐλίαν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν,
 Μή τύτέ μιν κύσῃς ὁ καλὸν σῶμα, μὴ δ' ἐν ὄνειροις.
 ὅα βλέπεις; ὁ πῖα λαλέεις; ὡς ἀγρῖκα παῖσ δ' ἔς;
 Ὡς ψυφρόν λαλέεις; ὡς κατίλα φήματα φάσδεις;
 Ὡς μαλακὸν ὄγχεῖον ἔχεις; ὡς ἀλέα χεῖτα.
 Χεῖλεσ' ῥινοσέοντι, χέρβη δ' ἐπ' εἰσὶ μέλαινα.
 Καὶ κακὸν ὄζοσδεις, ἀπ' ἐμεῦ φύπε, μή με μολύνῃς.
 Τοιαυδε μιν δῖσσει, φῖσ εἰς ἔον ἐπῆυσε κόλπον.
 ἢ μ' ἀπ' τὰς κεφαλαῶσ πρὶ τῷ πόδε βυεχέσ εἶδεν.
 Χεῖλεσ' μιν δῖσσει, ὅ μμασι λοξοβλέπῃσ.
 Καὶ πλύ τ' ἔμορφε, δηλύνσο, καὶ πσιταρῶσ